

endelig har anført, at Kjøbstædernes udenbyes Grunde strakte sig saa langt, at denne Bestemmelse dog egentlig ikke kunde antages at skulle gjælde for alle de udenbyes Grunde, der høre til Kjøbstæderne. Hvad navnlig det sidste Argument angaaer, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at, hvor Grundene ligge saa langt borte og ere saa lidet bebyggede, at der ikke er tænkt paa noget „System“ af Veie eller Gader, der behøver man naturligviis ikke at tage Hensyn til Bestemmelsen. Hvor der ikke er et bestaaende Ræt af Gader og Veie eller et paatænkt System af Gader og Veie, kan jo Bestemmelsen ikke komme til Anvendelse, og forsaavidt bortfalder altsaa Banffeligheden. Naar det dernæst er yttret, at den samme Trang til Vandafløb, som der jævnlig er tilstede paa de udenbyes Grunde, ogsaa er tilstede inde i Byerne, saa kan dette maaffee være Tilfældet i en enkelt Kjøbstad og da vel endog kun i en Udkant af Byen, men i Almindelighed maa man forudsætte, at der i Kjøbstæderne er indrettet Vandafledninger, som kunne modtage Spildevand fra Gaardene, idet mindste kender jeg ingen Kjøbstad, hvor der i de reelle Gader, i Hjertet af Byen, skulde mangle Rendestene eller andre Afløb for Spildevand. Det er endelig yttret, at det ikke er sagt, af hvem det omtalte System af Gader skulde være paatænkt; naturligviis er det ikke sagt; fordi et saadant System snart kan paatænkes af En og snart af en Anden; men i Reglen vil det nærmest være Bygningscommissionerne, som, navnlig hvor der er Tale om Udvidelse af en By, efter Communalbestyrelsens Foranstaltning antages at ville lægge Planerne for saadanne Gadeanlæg. Men det kan ogsaa tænkes, at det er Private, som forestage saadanne Anlæg; i de Byer; der meest have udvidet sig, har det oftere været Tilfældet, at det er Private, der have anlagt slige Gader, og det er da dem, der lægge Planen til Gadernes Retning og de forskjellige Anlæg. Jeg erkjender imidlertid, at den første Deel af denne Bestemmelse, at der skal tages Hensyn til det paatænkte System af Gader og Veie, i Reglen kun vil finde Anvendelse paa nogle større Byer, hvor Trangen til Udvidelse er tilstede, f. Ex. i Randers og Aarhus, hvor der

er anlagt flere nye Gader, og jeg skal derfor ikke have saameget imod, at denne Deel af Paragraphen udgaaer. Derimod maa jeg meget anmode det høitærede Thing om at vedtage den af Mindretallet foreslaaede nye § 2, ved hvilken jeg ikke finder den Betænkelse, som den ærede Ordfører har fremhævet. Naar det er foreslaaet, at de Ord i § 3: „udenfor dens egentlige Grændse“ skulde udgaae, da kan jeg ikke tilraade dette Forslags Antagelse. Jeg kan for det Første ikke erkjende, at der er den Nødvendighed derfor, som af det ærede Udvalg er anført. Det er nemlig yttret, at det i enkelte Tilfælde vil have stor Banffelighed at bestemme, hvor Kjøbstadens egentlige Grændse er, men jeg troer, at det i Reglen ikke er vanskeligt, thi det er som oftest meget nøie bekiendt, hvad der ligger indenfor Kjøbstadens egentlige Grændse, og, dersom der i denne Henseende skulde være Tvivl, saa hæves den lettelig, idet der nemlig i Kjøbstæderne er Noget, der hedder Grundtært. Alle de Jorder, der høre til den egentlige By, ere ansatte til Grundtært, medens derimod de Jorder, der høre til udenbyes Grunde, ikke ere satte i Grundtært, men de ere satte i Hartkorn; og, om der end ikke hviler Hartkorn paa Jordernes enkelte Dele, saa ere dog Jorderne samlede satte i Hartkorn. Nu har det vel i den senere Tid været Tilfældet, at man har tilladt, at der er indtaget en Deel af disse ikke grundtærtpligtige Jorder til Bebyggelse; men derved er Byernes oprindelige Grændse ikke forrykket, idet det er aldeles vitterligt, hvad der hører til den ældre Grundtært, og hvad der hører til den nyere. Jeg troer overhovedet, som jeg før yttrede, at det ikke gaaer an, at denne Passus udgaaer, idet derved al Forskiel mellem Lovens §§ 1 og 3 vil bortfalde. De Grunde, der ligge inde i Kjøbstæderne, ere jo ogsaa Kjøbstadgrunde, og altsaa bliver § 3 overflødig, forsaavidt den angaaer de Bygninger, der ligge paa Kjøbstædernes Grunde; den faaer da kun Anvendelse paa de Bygninger, der opføres paa den tilstødende Deel af Landets Grund. Naar det ærede Udvalg dernæst spørger, hvad Forskiel der egentlig er paa Kjøbstædernes udenbyes og indenbyes Grunde, og om man erkjender nogen saa